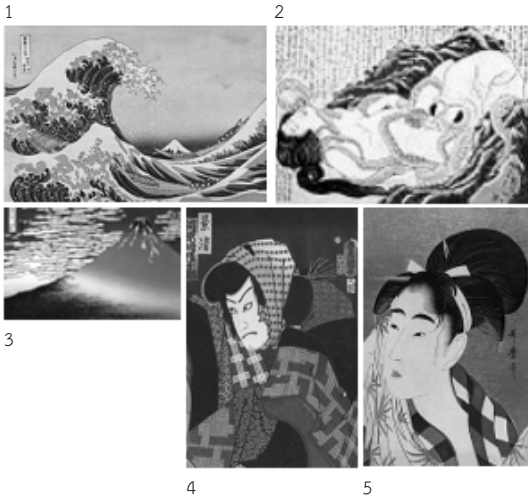

อุกิโยเอะ: แรงบันดาลใจจากญี่ปุ่น สู่ผลงานภาพพิมพ์ร่วมสมัยแบบไทยๆ

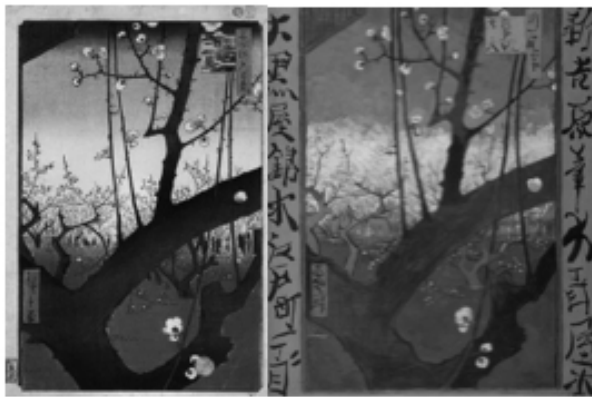
Text by อัญชนา นังคลา อาจารย์ประจำแขนงวิชาศิลปะประยุกต์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“ภาพวาดบันเทิงเรีงรมย์ทางโลก” ในภาษาญี่ปุ่นมีชื่อว่า อุกิโยเอะ (ukiyo-e) คำว่า อุกิโย (ukiyo) นั้นแปลว่า ทางโลก ซึ่งเป็นภาพที่เขียนตามสภาพของโลก ส่วนคำว่า เอะ (e) แปลว่าภาพ เมื่อพูดถึง อุกิโยะ หรือ อุกิโยเอะ Ukiyo-e) คือลักษณะของภาพพิมพ์แกะไม้ของญี่ปุ่นที่สร้างระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 17 ถึง 20 แสดงภาพภูมิทัศน์, เรื่องราวจากประวัติศาสตร์, ภาพจากบทละคร และ แหล่งของความสำราญ (pleasure quarters) ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะหลักของภาพพิมพ์แกะไม้ของญี่ปุ่น ไม่มีใครปฏิเสธว่านั่นเป็นยุคคลาสสิกภาพพิมพ์แกะไม้ของญี่ปุ่นที่ก้าวหน้ามากที่สุด ที่เกิดขึ้นในช่วงปลายสมัยเอโดะเป็นรูปแบบวัฒนธรรมของสามัญชนก็เริ่มเฟื่องฟูขึ้น ที่บอกว่าเป็นศิลปะของเหล่าพวกสามัญชนก็เพราะ ภาพอุกิ

โยเอะเป็นศิลปะที่ราคาพอประมาณเหตุเพราะสามารถผลิตเป็นจำนวนมากได้ ต่างจากงานที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ที่เกิดจากเทคนิคการเขียนที่ปราณีตและมีราคาสูงจนชั้นปกครองเท่านั้นที่จะสามารถครอบครองผลงานเหล่านั้นได้ด้วยเหตุนี้ทำให้ภาพพิมพ์สีน้ำแบบ อุกิโยเอะได้รับความนิยม และแพร่หลายอย่างรวดเร็ว เรื่องราวที่นิยมในภาพแบบอุกิโยเอะเป็นชีวิตในเมือง โดยเฉพาะจากบริเวณแหล่งสำราญ ที่รวมทั้งสตรีเพศผู้มี ความงาม นักมวยปล้ำซูโม่ และนักแสดงละครคาบูกิผู้เป็นที่นิยมในสมัยนั้น ภูมิทัศน์ที่สวยงามสภาพแวดล้อม และทิวทัศน์ของบ้านเมือง การเมือง กิจกรรมทางเพศ ชามูโร เกอิชา ตลอดจนมีการ จัดวางองค์ประกอบแบบสองข้างไม่เท่ากันและการจัดพื้นที่ว่างต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกรุนแรง ส่วนทาง ด้านการใช้สีนั้นใช้สีแบบแบนๆ ใช้เส้นง่ายๆ มีความใกล้เคียงกับงานจิตรกรรมมาก และในยุคนี้ ภาพพิมพ์ได้รับการยอมรับว่าเป็นงานภาพพิมพ์ที่มีแบบแผนยอดเยี่ยมที่สุดยุคหนึ่ง มีการค้นหาแนวทางจนเป็นรูปแบบที่สะท้อนความบริสุทธิ์ของผลงานที่แสดงออกมาถึงความเป็นเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน

1. Great Wave คลื่นยักษ์นอกฝั่งคันนะงะวะ ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดของโฮะกุไซ ซึ่งเป็นภาพแรกของภาพชุด ทศนิยมภาพ36มุมมองภูเขาฟูจิ
2. Dream of the fishermans wife ผลงานความฝันของภรรยาชาวประมง อีกหนึ่งชิ้นงานที่เป็นที่รู้จักของโฮะกุไซ
3. fuji ฟูจิ ผลงาน คะสึชิกะ โฮะกุไซ
4. ภาพเหมือนของนักแสดงละครคาบูกิ ผลงานของอุตะงะวะ คุนิซะตะ
5. อุตะมะโระ ภาพAse o fuku onna2 สตรีเช็ดเหงื่อ

1. Great Wave คลื่นยักษ์นอกฝั่งคันนะงะวะ ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดของโฮะกุไซ ซึ่งเป็นภาพแรกของภาพชุด ทศนิยมภาพ36มุมมองภูเขาฟูจิ
2. Dream of the fishermans wife ผลงานความฝันของภรรยาชาวประมง อีกหนึ่งชิ้นงานที่เป็นที่รู้จักของโฮะกุไซ
3. fuji ฟูจิ ผลงาน คะสึชิกะ โฮะกุไซ
4. ภาพเหมือนของนักแสดงละครคาบูกิ ผลงานของอุตะงะวะ คุนิซะตะ
5. อุตะมะโระ ภาพAse o fuku onna2 สตรีเช็ดเหงื่อ

ภาพจิตรกรรมสีน้ำมัน Pere Tanguy ของ วินเซน แวนโกะ ที่แสดงภาพ อุกิโยเอะเป็นพื้นหลัง

อุกิโยเอะเป็นยุคทองแห่งศิลปะภาพพิมพ์ญี่ปุ่น ทั้งยังเป็นยุคแรกหรือจุดกำเนิดของศิลปะภาพพิมพ์ ที่ทรงอิทธิพลที่สุด และเป็นแรงบันดาลใจที่ส่งผลกระทบต่อศิลปะของโลกอย่างไม่น่าเชื่อ โดยเฉพาะในยุโรปที่ศิลปะแบบ อิมเพรสชันนิสม์กำลังเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น Manet, Baudelaire, Fantin-Latour และ Whistler ศิลปิน Impressionism เหล่านี้ต่างชื่นชม และได้รับเอาเทคนิคและ อิทธิพลต่างๆจากภาพพิมพ์ญี่ปุ่นมาใช้ในการงานของตัวเองซึ่งศิลปิน แต่ละคนก็รับเอาแนวทางที่แตกต่างกันออกไปมาใช้

ด้วยลักษณะพิเศษของการแสดงออกที่เรียบง่าย ลดทอนรายละเอียด และการใช้สีแบบแบนๆ การทำให้ภาพวาดง่ายขึ้น เช่น ภาพไร้เงา ภาพมุมมองไกล ภาพสดสี และเริ่มใช้วิธีแบบใหม่ที่แสดงอารมณ์มากขึ้น ภาพเหล่านั้น เป็นลักษณะเฉพาะของภาพ อุกิโยเอะที่ภาพยุโรปไม่มี ในช่วงปี 1887-1888 ที่ แวนโกะ ชื่นชอบภาพพิมพ์ญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก นี่ทำให้งานของเขาแสดงอิทธิพล ของ อุกิโยเอะอย่างเห็นได้ชัด เริ่มจากภาพ Pere Tanguy ภาพนี้เป็นภาพของ Pere Tanguy ซึ่งเป็น Art Dealer เราจะเห็นได้ว่าที่ด้านหลังของ Tanguy นั้น จะมีภาพพิมพ์ญี่ปุ่นแขวน อยู่ซึ่งเป็นงานของ โฮะกุไซ, อิโรชิเงะ ไม่เพียงแต่ภาพ Pere Tanguy นี้เท่านั้นที่มีอิทธิพลของอุกิโยเอะ แต่ แวนโกะ ยังได้ทำการวาดภาพที่ คัดลอก มาจากภาพพิมพ์ของ อิโรชิเงะ ถึง 2 ภาพ คือ ภาพ The Ohashi Bridge in the Rain (from one hundred Views of EDO) ของ Hiroshige และภาพ Blooming Plum tree (from one hundred Views of EDO)

วงการศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทยเกิดขึ้นหลังการเดินทางเข้ามาของโปรเฟสเซอร์คอราโด เฟโรจี ศิลปินหนุ่มจากเมืองฟรอนซาเข้ามารับราชการในประเทศไทย ด้วยคุณูปการมากมายที่ท่านได้สร้างให้กับประเทศไทยจนได้พระราชทานนาม เป็นศาสตราจารย์ศิลป พีระศรี ท่านเป็นผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร และจัดการประกวดศิลปกรรมแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรก ท่านมีความรู้ความชำนาญ และศึกษาศิลปะตะวันตก และศิลปะตะวันออกโดยเฉพาะศิลปะจีน อินเดีย เขมร และญี่ปุ่น อย่างถ่องแท้ และลักษณะร่วมสำคัญระหว่างอุกิโยเอะ กับ งานภาพพิมพ์แกะไม้แบบไทย คือ การนำเสนอเรื่องราว วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบประเพณี ที่เรียบง่าย ผลงานภาพพิมพ์ในยุคแรกของวงการศิลปกรรมไทยมาจากผลงานของเหล่าลูกศิษย์รุ่นแรกของท่าน ศาสตราจารย์ชะลูด นิ่มเสมอซึ่งนอกจากจะเป็นศิษย์เอก อาจารย์ชะลูดยังได้บุกเบิกก่อตั้ง ภาควิชาภาพพิมพ์ ขึ้นในคณะจิตรกรรมประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘

ท่านได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ท่านเป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานทุกประเภท รวมถึงงานภาพพิมพ์แกะไม้ ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้รับรางวัลภาพพิมพ์นานาชาติจากประเทศญี่ปุ่น อาจารย์ชะลูด ได้เสนอความคิดแสดงถึงสภาพชีวิตชนบท ที่เข้ากับความเป็นไทยได้อย่างแนบแน่น แสดงความรู้สึกรักผูกพัน เอื้ออาทร มีน้ำใจ ผ่านรูปทรง รูปผู้หญิง ซึ่งศิลปินใช้แทนสื่อความหมายความเป็นแม่ เป็นพี่เป็นน้อง เป็นลูก เป็นสัญลักษณ์มนุษย์ แทนค่าความนุ่มนวล เป็นรูปทรงที่ถูกขัดเกลาให้เรียบง่ายและตรงไปตรงมา

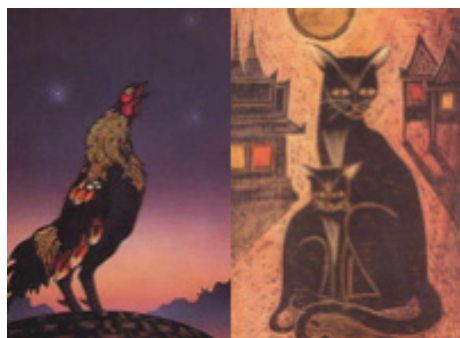
ประพันธ์ ศรีสุตา ศิลปินภาพพิมพ์แกะไม้ ผลงานของท่านมักถูกสร้างขึ้นจากเรื่องราว วิถีชีวิต ที่พบเห็นได้ในชนบท ภาพเด็กชนบทกำลังวิ่งเล่นอย่างสนุกสนานตามประสาเด็ก เล่นต๋อง รี่ข้าวสาร ตั่งเต ภู กินหาง ชาวบ้านทอดแห ลากอวน หาปลาในคลอง นั่ง ผิงไฟในฤดูหนาว และภาพหลุดโลกภาพพิมพ์แกะไม้ของ ประพันธ์สะท้อนความทรงจำอันสุนทรีย์ของชีวิตในวัยเด็ก ออกมาได้อย่างมีชีวิตชีวา ทำให้ผู้ชมได้ย้อนระลึกถึงความสุขเมื่อครั้งเยาว์วัยที่บางครั้งถูกลืมเลือนขึ้นมาอีกครั้ง หลายชีวิตที่ปรากฏในภาพปฏิบัติการกิจของตนด้วยความขยันขันแข็ง ไม่ว่าจะเป็นคนหาปลา คนตัดอ้อย ชาวนา บนลานนวดข้าวหรือกลางท้องนา ภาพเด็กกำลังขี่ควาย อย่างร่าเริงกลางท้องนา , พาควายไปอาบน้ำ , เล่นน้ำในคลอง หรือการละเล่นแบบเก่าๆที่เลือนหายไปจากสังคม ไปนาน เช่น ชีม้าส่งเมือง , โพงพาง , ตั่งเต , รี่ข้าวสาร กลับมามีชีวิตอีกครั้งในภาพพิมพ์แห่งความทรงจำเหล่านี้ แม้ภาพพิมพ์ไม้ของท่านจะเป็นภาพขาวดำ ที่มีสีเทาปนอยู่ประปราย และปราศจากลูกเล่นแพรวพราวใดๆ แต่สิ่งที่เปี่ยมสามัญเหล่านี้เองกลับเป็นเสน่ห์ที่แสดงธรรมชาติ และให้ธรรมชาติที่แท้จริงของงานภาพพิมพ์แกะไม้ รู้สึกสนุกสนานเคลิบเคลิ้มไปกับเส้นสายอิสระและจินตนาการ บรรเจิดของศิลปิน องค์ประกอบของภาพที่เข้าไปเข้ามา เช่นรูปเด็กๆ ที่คล้ายกันไปหมดทุกภาพ แทนที่จะสร้างความเบื่อหน่าย กลับสร้างความอบอุ่น คั่นเคยและความสบายใจเข้ามาแทนที่ การจัดวางองค์ประกอบภายในภาพ อันชาญฉลาด ลายเส้นอิสระและพลิ้วไหว ทำให้อิริยาบถของคนในภาพเป็นธรรมชาติ มีชีวิตชีวา เหมือนเรารู้จักมักคุ้นกับพวกเขามานาน แม้ว่าประพันธ์จะกล่าวเน้นอยู่เสมอว่าเขาเป็นจิตรกร ที่บังเอิญได้มาเป็นศิลปินภาพพิมพ์

ชะลูด นิ่มเสมอ

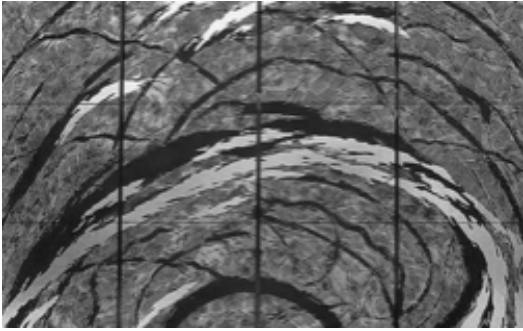

อันขึ้นบานให้หวนกลับมาอีกครั้ง

ศิลปินภาพพิมพ์แกะไม้ คนสำคัญที่จะไม่กล่าวถึงไม่ได้เลย คือ ศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์คำ ศิลปินชั้นเยี่ยม สาขาภาพพิมพ์ ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ศิลปินภาพพิมพ์แกะไม้ที่มีความเชี่ยวชาญอย่างสูง ที่สามารถใช้เรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ มาถ่ายทอดได้อย่างพิสดารน่าประทับใจ เช่นภาพควายขวิดกัน จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒ ผลงานชิ้นนี้ แสดงชีวิตของสัตว์ที่เป็นกำลังสำคัญของชาวนา แสดงความมีพลังที่เข้มแข็ง ฉากหลังเป็นทิวทัศน์ชนบทอันกว้างใหญ่ ทั้งหมดมีความประสานกัน ด้วยรอยแกะไม้ และจังหวะเคลื่อนไหวของกลุ่มควายที่วนเวียนอยู่เป็นวงรี ภาพนกฮูก ที่แสดงออกถึงความรัก ความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ความมีฝีมือทางการแกะไม้ ปรากฏชัดในรอยเส้นน้ำหนักอ่อน ที่เดินอยู่บนพื้นดำ ภาพชีวิตแม่ลูกตักแก แสดงถึงความรักความเอื้ออาทรตามประสาสัตว์ ทิศทางของการจัดการเดินไปมาของสัตว์ ดูนุ่มนวล ภาพยามเช้า แสดงภาพไก่ขันที่มีพื้นหลังเป็นท้องฟ้าสีส้มบรรยากาศยามยามรุ่งอรุณในชนบท อาจารย์ประหยัดได้เสนอความเชื่อของคนชนบท โดยการนำเสนอเรื่องราวของสัตว์ ผลงานภาพพิมพ์แกะไม้ของอาจารย์ประหยัดสามารถถ่ายทอดความฝันของดินแดนสยามผ่านลักษณะของสัตว์ต่างๆ ในภูมิภาคชนบทไทย ที่มีวิถีชีวิตสุขสงบ ตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

ผลงานภาพพิมพ์แกะไม้ศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์คำ

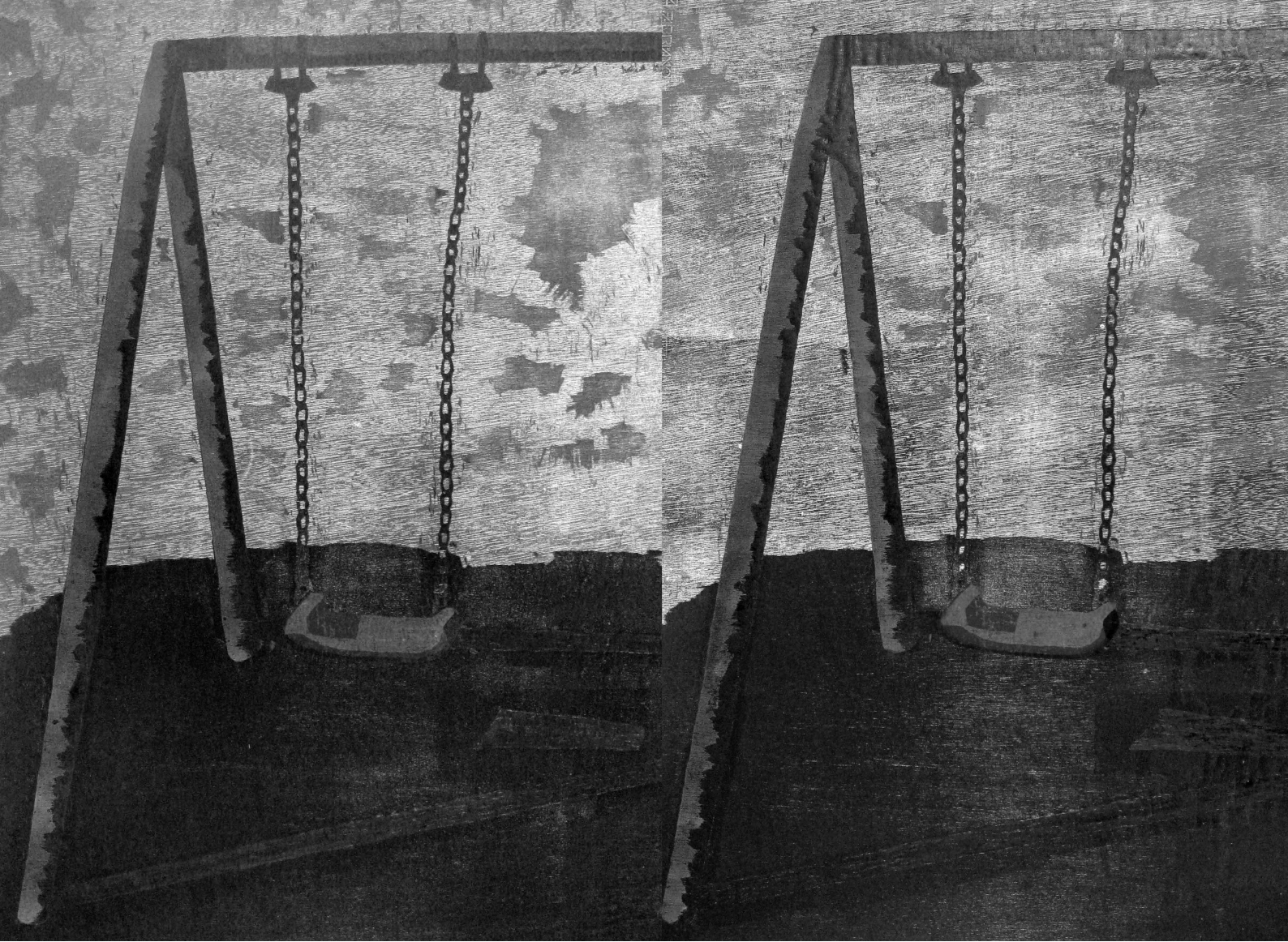
ผลงานจิตรกรรมผสม ระหว่างเทคนิคการแกะไม้ และงานจิตรกรรม โดดเด่นด้วยการทำพื้นผิวแบบพิเศษเฉพาะของ อธิพล ตั้งโณลก นับว่าเป็นแรงบันดาลใจที่ส่งอิทธิพลต่องานภาพพิมพ์แกะไม้รุ่นใหม่ ให้ค้นหาเทคนิควิธีการแสดงออกแบบใหม่ๆ

วีรพงษ์ ศรีตระกูลกิจการ ภาพเสียดสี ผลงานปี 2555

ศาสตราจารย์อธิพล ตั้งโณลก ศิลปินชั้นเยี่ยม สาขาภาพพิมพ์ ที่ผลงานภาพพิมพ์ของท่านมีลักษณะที่แตกต่างจาก สองท่านแรกทีกล่าวมา ผลงานในระยะแรกของท่านเป็นงานแบบนามธรรมในด้านความรู้สึก แต่แสดงออกผ่านรูปทรงความเป็นจริง กล่าวคือในตัวผลงานแสดงออกถึงความขัดแย้งของกรอบหน้าต่างที่เป็นรูปทรงกึ่งเรขาคณิต กับส่วนที่ผุพังของผนังเก่า ความโปร่งใสและความทึบ อันเกิดจากการเจาะทะลุผ่านช่องหลายขนาด ตัวแบบในแต่ละส่วนบ่งบอกเนื้อหาทางด้านความเป็นจริงของเนื้อวัตถุ การที่อธิบายเช่นนั้นไม่ใช่ว่าหมายความว่า ตัวงานชิ้นนี้มีลักษณะเหมือนจริง หากแต่ความรู้สึกที่ได้รับรู้เป็นเช่นนั้น ศิลปินใช้สัญลักษณ์ในการสร้างสิ่งที่เรียกว่า ความงามของรูปทรงให้ลอยอยู่เหนือการเห็นแบบปกติ การจัดองค์ประกอบ วางในลักษณะใช้จินตนาการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงมากกว่าอ้างอิงความเป็นจริง การเน้นให้เห็นถึงความขัดแย้งของวัตถุกับพื้นที่ว่าง จากการเจาะทะลุที่มีความลึกมีมิติ ความแตกต่างกันของวัตถุ พื้นผิว รูปทรงและบรรยากาศ สิ่งเหล่านี้เอง ที่เป็นตัวสร้างสิ่งแวดล้อมขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ผู้ชมสามารถจินตนาการไปถึงโลกแห่งวัตถุที่ไร้ตัวตน เทคนิคที่พิมพ์ใช้แม่พิมพ์ไม้ ถือเป็นรูปแบบการแสดงผลใหม่และเป็นการก้าวไปอีกขั้นของภาพพิมพ์แกะไม้ในประเทศไทย

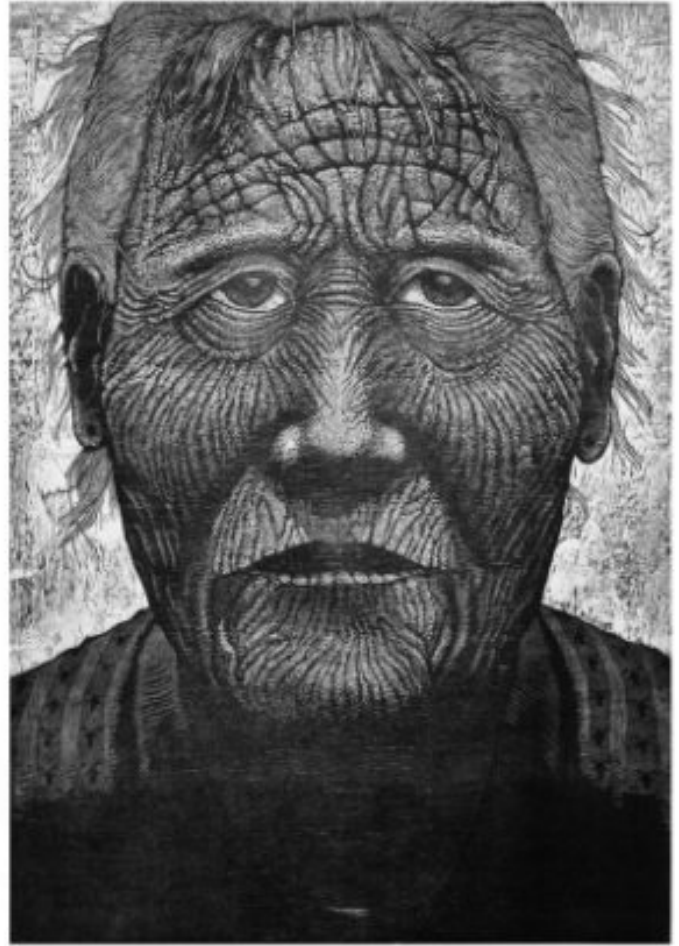
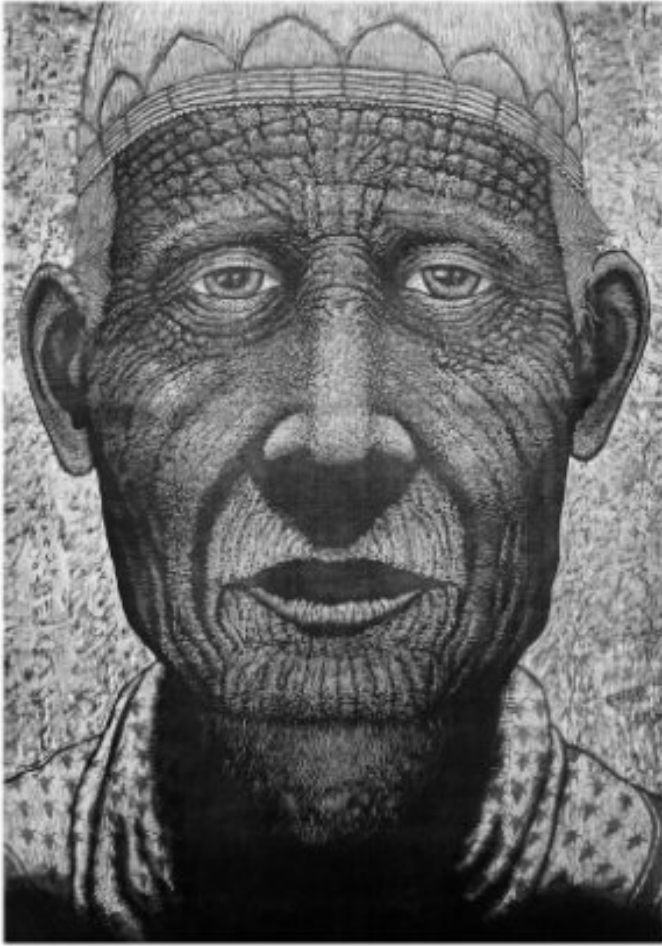
ศิลปินที่การแสดงออกแนวทางใหม่ๆด้วยเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ ที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้คือ วีรพงษ์ ศรีตระกูลกิจการ ศิลปินภาพพิมพ์แกะไม้ รุ่นใหม่ที่กำลังขึ้นด้วยรางวัลเกียรติคุณอันดับ 1 เหรียญทองประเภทภาพพิมพ์ ในระยะแรกศิลปินสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคแกะไม้เพียงเทคนิคเดียว แต่ด้วยเทคนิควิธีการการแกะไม้และเทคนิคพิเศษเฉพาะตัวทางการพิมพ์ รวมถึงขนาดของผลงานที่ใหญ่โตอลังการเกินกว่าขนาดของงานภาพพิมพ์ทั่วไป ทำให้ผลงานของ อาจารย์วีรพงษ์ เป็นที่กล่าวขวัญถึง และด้วยรสชาติใหม่ที่ว่า ทำให้หลายคนสงสัยว่านี่คือการพิมพ์ด้วยเทคนิคแม่พิมพ์โลหะหรือแม่พิมพ์แกะไม้กันแน่ ต่อมาศิลปินสร้างผลงานภาพพิมพ์ผสมจิตรกรรม แสดงแง่มุมหนึ่งของมนุษย์ที่ถูกอิทธิพลของสื่อต่างๆรุกเร้าจิตสำนึกและการเชื่อมต่อประสบการณ์ทางภาพด้วยตรรกะของยุคสมัยเพื่อไล่ตามไขว่คว้ามายาที่ไม่มีอยู่จริง จนกระทั่งเกิดความคุ้นชินกับสิ่งผิดปกติรอบตัว ภาวะเสียดสี จึงเริ่มก่อตัวขึ้นภายใน

ผลงานชุด ได้สภาวะได้ นุรตนา หะแ

ศิลปินหญิงนุรตนา หะแ และ อนีส นาคเสวี ศิลปินมุสลิมะห์รุ่นใหม่จากปัตตานี ที่ประสบความสำเร็จจากเวที การประกวด ศิลปกรรมรุ่นใหม่ และเวทีศิลปกรรมแห่งชาติ ทั้งสองเป็นศิลปินภาพพิมพ์แกะไม้ ผลงานภาพพิมพ์ของทั้งคู่ มีความสอดคล้องกันในเรื่องเนื้อหา เรื่องราวที่พูดถึง ผลกระทบ จากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ส่งผลต่อผู้คนในพื้นที่ เกิด ความหวาดระแวง ซึ่งกำลังบั่นทอนความสุข และค่อยๆกัดกร่อนจิตใจของผู้ที่อยู่อาศัยใน พื้นที่ เด็กๆที่ต้องเติบโตขึ้นมาพร้อมกับความ กลัวและความหวาดระแวงที่มันฝังลึกอยู่ในหัว ใจน้อยๆที่บอบบาง ผลงานของนุรตนา และอนีส เป็นผลงานภาพพิมพ์แกะไม้ ที่แสดงรสชาติ และร่องรอยของการแกะไม้ ริ้วรอยของใบหน้า หญิง-ชายชรา บ่งบอกถึงความทุกข์ ความ

ปวดร้าว เศษร่องรอยเสี้ยนไม้ที่ปรากฏบน ผลงานนั้น ศิลปินสามารถบ่งบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกในสภาวะในพื้นที่ สามารถบรรยาย ความรู้สึกเหล่านั้นแทนคำพูดนับร้อยคำ ร่อง รอยที่ปรากฏบนรูปทรงของเครื่องเล่นต่างๆ ในผลงานของนุรตนา แสดงให้เห็นถึงผลของ เหตุการณ์ความไม่สงบ ที่ฝังร่องรอยแห่งความ ทุกข์ลงบนหัวใจของเด็กๆ ที่ไม่อาจเล่นให้สนุก ได้อีก บรรยากาศอันสดใสและเสียงหัวเราะที่ ควรมี ถูกแทนที่ด้วยความหม่นหมอง และสีที่ อึมครึม ที่ๆควรเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ กลับ แปรเปลี่ยนเป็นสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยอีกต่อไป นุรตนา หะแ และ อนีส นาคเสวี สามารถใช้ กรรมวิธี หรือรสชาติเฉพาะของภาพพิมพ์แกะ ไม้ให้สอดคล้องกับสภาวะอารมณ์ภายในของ ศิลปินที่ต้องการแสดงออก เป็นความสอดคล้อง ลงตัวของเทคนิค กับ เรื่องราวที่แสดงออกมา

ผลงานภาพพิมพ์แกะไม้ อนิส นาคเสวี

การเดินทางผ่านกาลเวลา ของงานศิลปะ ภาพพิมพ์แกะไม้ จากจุดเริ่มต้นของอุกิโยเอะ ในอดีต ด้วยแนวคิด การหยิบจับแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ผ่านงานภาพพิมพ์สีน้ำ เทคนิควิธีการแกะไม้อันน่าอัศจรรย์ รังสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่า และทรงอิทธิพลต่อการสร้างงานของศิลปินระดับโลกในช่วง ศตวรรษที่ 18-19 มากมาย การแผ่ขยายองค์ความรู้ กรรมวิธี เทคนิควิธีการ การสร้างสรรค์ผลงานเป็นการส่งต่อแรงบันดาลใจจากอดีตสู่ปัจจุบัน และอนาคตจากรุ่นสู่รุ่น งานศิลปกรรมภาพพิมพ์แกะไม้ ได้ถูกพัฒนาผสมผสานเทคนิควิธีการอื่นๆ รวมเข้าไปด้วยไร้อัดจำกัด โดยศิลปินแต่ละท่านเพียงเพื่อค้นหาความแตกต่าง หรือเพื่อหวังผลให้ตรงหรือใกล้เคียงที่สุดกับสิ่งที่อยู่ภายในที่ต้องการแสดงออก ซึ่งผลจากการค้นหา ก่อเกิดการปรับเปลี่ยนพัฒนา เทคนิควิธีการ สอดคล้องกับระบบความคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ยุคสมัยและกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงเดิมคือการหยิบจับบริบททางสังคม วิถีชีวิต ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญลำดับต้นๆ ในการถูกหยิบยกมาสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์แกะไม้ จากอดีตจวบจนถึงปัจจุบัน